

O KAMEŘE A TAKÉ O NATÁČENÍ NAŠEHO KLIPU VE VÍRU TANCE

Jmenujeme se Večernice a jsme tvůrčí skupina, která se učí fotografovat a natáčet filmy. Existujeme již 15 let.

Naše současná natáčecí skupina je složena z těchto jmen: Peťas M., Marek, Jarda, Dan, Marcela, Petr K., Jirka, Leošek. Známe se již dlouho a být spolu nás baví, protože zažijeme hodně legrace. Každý z nás má vedle natáčení a fotografování i jiné záliby: balet, tanec, herectví, hru na bubny, sport, jazyky, cestování, psaní textů, básní, malování, práci na počítači, chodíme do tanečních, pomáháme rodičům. Všechny tyto naše záliby se dají dobře využít při vzniku filmu, který jak je jistě známo, potřebuje od

spisovatele, scénáristy i dobrého kreslíře, kameramana, fotografa, střihače, technika, i herce, tanečníka. Jsme taková univerzální parta, kterou spojuje i smysl pro humor. Často se na výuce nebo při natáčení smějeme maličkostem a to se k nám přidává i Janča, naše učitelka, lektorka, režisérka v jedné osobě. Vedle našich zálib se snažíme pracovat v různých chráněných dílnách, podporovaném zaměstnání, stejně tak bydlet v chráněném bydlení, abychom počítali i na stará kolečka až tady nebudou rodiče. Máme také každý z nás své soukromé sny jako třeba je založení rodiny, cestovat po celém světě, prorazit v umění.

Jak jsme natáčeli náš klip: Celá naše parta jela natáčet do Tábora, kde má naše Janča byt. V tomto bytě jsme my holky přespávaly spolu s oběma kameramany a Peťasem M. Každý den jsme se přesouvali taxíkem na místo, kde jsme natáčeli klip, který měl několik částí: zrození, boj, indiány s podnikatelem, svůdnicí a nesmělou. Jeli jsme podle natáčecího plánu, jak to jde po dnech, hodinách za sebou, ale i scénách. Tomu se pak říká scénář. Počasí bylo střídavé, ale natáčeli jsme, jak to jen šlo. Měli jsme i noční natáčení, to znamená, že jsme pozdě večer šli k ohni, kde jsme natáčeli indiány. Prostě všechno se povedlo. Dokázali jsme to!! Nejenom já, ale i my všichni máme z našeho natáčení výborný pocit, že jsme všechno zvládli, i když toho bylo hodně. Než jsme obhlédli lokace, než se připravili kostýmy, nalíčili se, ale my všichni jsme byli trpěliví a čekali jsme na pokyn Janči, až nám řekne, že můžeme začít. Na Lužnici, Tábor budu vzpomínat dlouho a moc ráda. S celou Večernicí jezdím pravidelně a s láskou.

Denisa Střihavková – spisovatelka s DS